

คำโปรย

คุณหมอคะ ฉันเป็นนักฆ่า ภาค 2

หลังจากเอาชนะงูพิษและปกป้องอาณาจักรที่ชอบอยู่ หว่านเงิน กับหลี่เหมยกลับสู่โลกปัจจุบัน แต่ความสงบสุขกลับอยู่ได้ไม่นาน เมื่อเงามืดแห่งอดีตที่พวกเขาคิดว่าหมดสิ้นไปแล้วกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งในรูปแบบใหม่ที่อันตรายยิ่งกว่า

เมื่อนักวิทยาศาสตร์ลี้ภัยกลับค้นพบวิธีสังเคราะห์เลือดอมตะของ หว่านเงินและสร้าง "มนุษย์อมตะ" ขึ้นมา ความสมดุลระหว่าง โลกโบราณและโลกสมัยใหม่ก็เริ่มสั่นคลอน หลี่เหมยต้องเลือกระหว่างความรักกับการกิจที่จะเปลี่ยนแปลงชะตากรรมของ มนุษย์ตลอดกาล ขณะที่หว่านเงินต้องเผชิญหน้ากับอดีตที่เขา เคยทิ้งไว้เบื้องหลัง เมื่อศัตรูเก่ากลับมาในร่างใหม่ที่แข็งแกร่งกว่าเดิม

รักที่ข้ามผ่านกาลเวลา ความสัมพันธ์ที่ถูกทดสอบด้วยพลังแห่ง นิรันดร์ และการต่อสู้เพื่ออนาคตของมนุษยชาติ ในโลกที่ เทคโนโลยีและเวทมนตร์โบราณมาบรรจบกัน เมื่อความเป็นอมตะไม่ใช่พรอีกต่อไป แต่กลายเป็นคำสาปที่คุกคามทุกชีวิตบน โลก

สารบัญ

หน้า 4 ตอนที่ 1: เภาแห่งความสงสัย

หน้า 14 ตอนที่ 2: ห้องทดลองต้องห้าม

หน้า 38 ตอนที่ 3: มนุษย์อมตะ

หน้า 55 ตอนที่ 4: การทรยศที่คาดไม่ถึง

หน้า 71 ตอนที่ 5: สายเลือดแห่งอดีต

หน้า 96 ตอนที่ 6: ความทรงจำที่ถูกขโมย

หน้า 114 ตอนที่ 7: องค์กรรมา

หน้า 129 ตอนที่ 8: ทางเลือกของหล่้เหมย

หน้า 145 ตอนที่ 9: อาณาจักรใต้พิภพ

หน้า 158 ตอนที่ 10: ศัตรูในร่างเก่า

หน้า 174 ตอนที่ 11: การเปิดเผยครั้งใหญ่

หน้า 185 ตอนที่ 12: พันธมิตรและศัตรู

หน้า 197 ตอนที่ 13: การทดสอบครั้งสุดท้าย

หน้า 210 ตอนที่ 14: พลังแห่งความรัก

หน้า 225 ตอนที่ 15: การเสียสละครั้งใหม่

หน้า 239 ตอนที่ 16: นิรันดร์ในปัจจุบัน

ตอนที่ 1

เงาแห่งความสงสัย

เงาแห่งความสงสัย

ในใจกลางกรุงเทพฯ ท่ามกลางแสงนีออนที่สะท้อนบนผิวน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา หวานเงินยืนอยู่บนระเบียงคอนโดมิเนียมสูง 45 ชั้น มือของเขาประสานกันอย่างนิ่ง ขณะที่สายลมกลางคืนพัดผ่านเส้นผมสีดำขลับของเขา เบื้องหลังเขา หลีเหมยกำลังนอนหลับอยู่บนเตียงนุ่มใหญ่ รอยยิ้มบางๆ ปรากฏบนใบหน้าของเธอ

ผ่านไปสามปีแล้วนับตั้งแต่พวกเขากลับมาจากอาณาจักรที่ซ่อนอยู่ เวลาสามปีที่พวกเขาอุทิศตนเพื่อการรักษาและปกป้องผู้คนในโลกปัจจุบัน โดยไม่มีใครรู้ถึงต้นกำเนิดที่แท้จริงของพวกเขา หวานเงินยังคงทำงานเป็นศัลยแพทย์ชั้นนำในโรงพยาบาลเอกชน ขณะที่หลีเหมยเปิดคลินิกการแพทย์แผนจีนเล็กๆ ในย่านเก่าของเมือง

แต่คืนนี้ มีบางอย่างที่แตกต่างออกไป

หวานเงินสัมผัสได้ถึงการเปลี่ยนแปลงในอากาศ พลังงานที่คุ้นเคยซึ่งเขาไม่เคยสัมผัสมานานกว่าพันปี มันแผ่วเบาราวกับเสียงกระซิบ แต่ทรงพลังพอที่จะทำให้ขนบนแขนของเขาลุกชัน

"คุณยังไม่นอนอีกหรือคะ" เสียงของหลี่เหมยดังมาจากด้านหลัง เธอเดินออกมาบนระเบียง สามสี่อ'clock บ้างๆ ผมของเธอปล่อย สยาย ดวงตาที่ยังคงง่วงเจียจากการหลับไหล

"ฉันคิดว่าฉันได้ยินอะไรบางอย่าง" หว่านเจินตอบโดยไม่ละ สายตาจากเส้นขอบฟ้า "ราวกับ... เสียงเรียก"

หลี่เหมยขมวดคิ้ว เธอวางมือบนไหล่ของเขา ความอบอุ่นจากการสัมผัสของเธอช่วยปลอบประโลมเขา "คุณหมายถึงแบบนั้น หรือคะ?"

ทันใดนั้น แสงสีฟ้าอ่อนๆ วาบขึ้นที่ขอบฟ้า ปรากฏเพียงเสี้ยว วินาทีแล้วหายไป แต่มันไม่ใช่ฟ้าแลบธรรมดา หว่านเจินรู้ดี เพราะเขาเคยเห็นมันมาก่อน—มันคือร่องรอยของประตุมิติ

"มันเป็นไปไม่ได้" เขาพิมพ์ "กงกงพ่ายแพ้ไปแล้ว"

"บางทีอาจไม่ใช่กงกง" หลี่เหมยพูดเสียงเบา แต่แววตาของเธอ แหลมคมขึ้น "มีคนอื่นที่รู้วิธีสร้างประตุมิติ"

พวกเขายืนนิ่งอยู่บนระเบียง ความเงียบระหว่างพวกเขาดำเต็มไป

ด้วยความกังวลที่ยังไม่ได้พูดออกมา ผ่านไปสามปีแห่งสันติสุข แต่ท้ายที่สุด ความสงบสุขก็ไม่เคยอยู่ได้นานสำหรับผู้ที่มีชีวิตเป็นอมตะ

เช้าวันรุ่งขึ้น หว่านเงินตัดสินใจไปตรวจสอบด้วยตัวเอง ขณะที่หลิ่หมยต้องอยู่ดูแลคลินิก ก่อนจากกัน เธอจับมือเขาไว้แน่น ดวงตาของเธอมองลึกเข้าไปในดวงตาของเขา

"สัญญากับฉันนะคะ ว่าคุณจะกลับมา"

หว่านเงินยิ้มบางๆ "ฉันสัญญา"

เขาออกจากคอนโดในชุดสูทธรรมดา ดูเหมือนผู้บริหารหนุ่มทั่วไปที่กำลังมุ่งหน้าไปทำงาน แต่ภายในกระเป๋าเสื้อของเขาซ่อนมีดสั้นโบราณที่หลิ่หมยยัดให้เมื่อคืนนี้ อาวุธที่ผ่านการเสริมพลังด้วยคาถาโบราณจากอาณาจักรที่ซ่อนอยู่

บริเวณที่เขาเห็นแสงเมื่อคืนนี้คือซากโรงงานเก่าในเขตชานเมือง เมื่อหว่านเงินมาถึง เขาพบว่าประตูเหล็กขนาดใหญ่ถูกเปิดทิ้งไว้ ภายในเต็มไปด้วยกลิ่นสารเคมีและสิ่งของที่ถูกรัง แต่สิ่งที่ดึงดูดความสนใจของเขามากที่สุดคือรอยสัญลักษณ์

โบราณที่ถูกขีดเขียนไว้บนพื้นคอนกรีต

มันคือเครื่องหมายของกงกง—แต่กลับแตกต่างออกไปเล็กน้อย
เส้นสายบางส่วนถูกปรับเปลี่ยน รวากับว่ามีคนพยายามพัฒนา
และปรับปรุงพิธีกรรมโบราณให้ทันสมัยขึ้น

หวานเงินคุกเข่าลง ใช้นิ้วสัมผัสกับสัญลักษณ์บนพื้น เมื่อเขา
สัมผัสมัน พลังงานเก่าแก่ที่คุ้นเคยก็ไหลผ่านปลายนิ้วของเขา
แต่แทรกด้วยบางสิ่งใหม่—บางสิ่งที่เย็นชาและเป็นระบบ รวากับ
ว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่ถูกผสมผสานเข้ากับเวทมนตร์โบราณ

"น่าสนใจจริงๆ" เสียงหนึ่งดังขึ้นจากด้านหลังของเขา "ฉันรู้ว่า
คุณจะต้องมา"

หวานเงินลุกขึ้นยืนอย่างรวดเร็ว หันไปเผชิญหน้ากับร่างที่ยืนอยู่
ที่ทางเข้า เป็นชายสูงวัยในชุดสูทสีดำ ดวงตาของเขาเป็น
ประกายด้วยความเฉลียวฉลาดและบางสิ่งที่มีดมืดกว่า

"คุณเป็นใคร" หวานเงินถามเสียงเรียบ

ชายชรายิ้ม มุมปากของเขายกขึ้นเล็กน้อย "ฉันชื่ออาจารย์หลิน

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยชีววิทยาชั้นสูงแห่งกรุงเทพฯ และ... ผู้ที่ชื่นชอบศาสตร์โบราณเป็นอย่างยิ่ง"

"คุณรู้จักสัญลักษณ์นี้ได้อย่างไร"

"ฉันรู้จักมันมาหลายปีแล้ว" หลินพูดขณะก้าวเข้ามาใกล้ "จริงๆ แล้ว ฉันรู้จักเรื่องของคุณมาหลายปีแล้ว หวานเงิน แพทย์หนุ่มผู้เป็นอมตะ ผู้ซึ่งมีเลือดที่สามารถรักษาทุกโรคและยืดอายุชัยได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด"

หวานเงินนิ่งเงียบ แต่กลัมน้ำของเขากะพริบขึ้นพร้อมจะต่อสู้อย่างเต็มที่

"อย่ากังวลไป" หลินยกมือขึ้น "ฉันไม่ได้มาที่นี่เพื่อทำร้ายคุณ ฉันแค่อยาก... เสนอข้อเสนอ"

"ข้อเสนอ?"

"ฉันมีข้อมูลที่คุณต้องการ เกี่ยวกับที่มาที่แท้จริงของกงก และเกี่ยวกับวิธีที่คุณสามารถปกป้องหลินเหมยจากสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น"

หัวใจของหวานเงินเต้นแรงขึ้นเมื่อได้ยินชื่อของหลี่เหมย "คุณหมายความว่าอย่างไร"

หลินหยิบโทรศัพท์มือถือออกมา เปิดวิดีโอให้หวานเงินดู ในคลิป หลี่เหมยถูกเห็นกำลังคุยกับใครบางคนในคลินิกของเธอ—แต่ภาพนั้นถ่ายจากมุมที่มองไม่เห็นตัวบุคคลที่เธอกำลังคุยด้วย

"นี่คือภาพจากเมื่อสามวันก่อน" หลินพูด "ไม่นานนักหลังจากที่ฉันส่งคนไปเตือนเธอเกี่ยวกับภัยคุกคามใหม่ที่กำลังเกิดขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกงกิงในอดีตได้รวมตัวกันใหม่ภายใต้ชื่อใหม่ 'องค์กรแห่งนิรันดร์' และเป้าหมายของพวกเขาคือการจับคุณและหลี่เหมย เพื่อใช้เลือดของคุณในการสร้างกองทัพอมตะ"

หวานเงินรู้สึกถึงความเย็นชาแผ่ซ่านไปทั่วร่างกาย "ทำไมฉันถึงต้องเชื่อคุณ"

"เพราะฉันเป็นคนเดียวที่รู้วิธีหยุดพวกเขา" หลินกล่าว "และเพราะฉันก็มีเรื่องส่วนตัวกับพวกเขาเหมือนกัน พวกเขาฆ่าลูกสาวของฉันเมื่อสิบปีที่แล้ว เพราะเธอค้นพบความจริงเกี่ยวกับการทดลองลับของพวกเขา"

เขานั่งลงและเล่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้เธอฟัง ทั้งแสงประตุมิติ
สัญลักษณ์บนพื้น และการพบกับอาจารย์หลิน เมื่อเขาจบ หลี
เหมยนั่งนิ่งอยู่นาน ดวงตาของเธอมองไปที่ไหนสักแห่งที่ไกล
ออกไป

"องค์กรแห่งนิรันดร์" เธอพูดซ้ำ "ฉันคิดว่าฉันเคยได้ยินชื่อนี้มา
ก่อน ตอนที่ฉันยังอยู่ในกิลด์ มีข่าวลือเกี่ยวกับกลุ่มลับที่ต้องการ
สร้างมนุษย์อมตะโดยใช้เทคโนโลยีและเวทมนตร์ผสมผสานกัน
ตอนนั้นฉันคิดว่ามันแค่เรื่องเล่าขาน"

"แต่ตอนนี้ มันดูเหมือนจะจริง"

หลีเหมยมองไปที่หวานเฉิน ดวงตาของเธอจริงจัง "แล้วคุณเชื่อ
ใจอาจารย์หลินไหมคะ"

"ฉันไม่รู้" หวานเฉินตอบตามตรง "แต่ถ้าเขาพูดจริง เราก็ไม่
สามารถรับมือกับภัยคุกคามนี้ได้เพียงลำพัง"

"แล้วเราจะทำอะไร"

หวานเฉินหยิบโทรศัพท์ออกมา เปิดข้อความที่หลินส่งให้เขา—

พิกัดของห้องทดลองใต้ดิน

"เราจะไปด้วยกัน" เขาพูด "แต่เราจะระมัดระวัง ถ้ามันเป็นกับดัก เราต้องพร้อมที่จะหนี"

หลี่เหมยพยักหน้า เธอลุกขึ้นไปที่ห้องนอนและกลับมาพร้อมกับอาวุธและอุปกรณ์ที่จำเป็น เธอมองหว่านเงินด้วยรอยยิ้มบางๆ

"เหมือนเก่าเลยสินะคะ"

หว่านเงินยิ้มตอบ "เก่าแต่ยังไม่เก่าเกินไป"

คืนนั้น พวกเขาออกจากคอนโดไปตามพิกัดที่หลี่เหมยให้ไว้ ทั้งความสุขสามปีไว้เบื้องหลัง และก้าวเข้าสู่การผจญภัยครั้งใหม่ที่อาจเปลี่ยนแปลงทุกสิ่ง

ตอนที่ 2

ห้องทดลองต้องห้าม

ห้องทดลองต้องห้าม

ห้องทดลองใต้ดินของอาจารย์หลินตั้งอยู่ใต้ตึกสำนักงานเก่าในย่านธุรกิจของกรุงเทพฯ การเดินทางผ่านลิฟต์ลับและทางเดินที่ซับซ้อนทำให้หวานเฉินรู้สึกถึงความพยายามอย่างมากที่ถูกทุ่มเทเพื่อสร้างสถานที่แห่งนี้

"ทำไมคุณถึงเลือกซ่อนตัวอยู่ใต้ตึกสำนักงาน" หลี่เหมยถาม ขณะที่พวกเขาเดินตามหลังหลินผ่านทางเดินที่สว่างไสวด้วยหลอดไฟ LED สีขาว

"เพราะที่ที่ดีที่สุดในการซ่อนบางสิ่งคือที่ที่ผู้คนผ่านไปมาโดยไม่สังเกต" หลินตอบ "ตึกนี้เป็นของฉัน ฉันเชื่อมั่นไว้สิบห้าปีแล้ว เพื่อจุดประสงค์นี้โดยเฉพาะ"

ประตูเหล็กหนาเปิดออกเผยให้เห็นห้องทดลองขนาดใหญ่ที่มีอุปกรณ์ทันสมัยที่สุด หน้าจอคอมพิวเตอร์เรียงรายไปทั่วผนัง ด้านหนึ่งเต็มไปด้วยชั้นหนังสือที่มีทั้งตำราโบราณและงานวิจัยสมัยใหม่ ตรงกลางห้องมีโต๊ะปฏิบัติการขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยเอกสารและตัวอย่างทางชีววิทยาในหลอดแก้ว

"นี่คือที่ที่ฉันศึกษาความเป็นอมตะมาสองทศวรรษ" หลินกล่าว
 "หลังจากลูกสาวของฉันตาย ฉันใช้ชีวิตที่เหลือเพื่อค้นหาความจริงและวิธีหยุดยั้งสิ่งที่เธอค้นพบ"

หวานเดินสำรวจห้องทดลอง สายตาของเขาวิ่งผ่านอุปกรณ์ต่างๆ เขาหยุดที่ชั้นหนังสือที่เต็มไปด้วยม้วนกระดาษโบราณ—บางเล่มที่เขาเคยเห็นในอาณาจักรที่ซ่อนอยู่

"นี่คืออะไร" เขากามพร้อมหยิบม้วนกระดาษเล่มหนึ่งขึ้นมา

หลินเข้ามาใกล้ "นั่นคือคู่มือที่ถูกเขียนขึ้นโดยศิษย์ของกงกงที่แปรพักตร์เมื่อสามร้อยปีที่แล้ว เขานับทุกทุกอย่างเกี่ยวกับวิธีสร้างมนุษย์อมตะโดยไม่ต้องพึ่งพาอายุวัฒนะดั้งเดิม"

"เป็นไปได้เหรอ" หลินถามด้วยความสงสัย

"ใช่และไม่ใช่" หลินกล่าว "สิ่งที่พวกเขาทำได้คือการสร้างร่างที่คงอยู่ตลอดไป แต่ไม่ใช่จิตวิญญาณที่อมตะ ผลที่ได้คือสิ่งมีชีวิตที่ดูเหมือนมนุษย์แต่ไร้ความรู้สึก ไร้หัวใจ พวกมันเป็นเพียงหุ่นเชิดที่ถูกควบคุมโดยผู้สร้าง"

หว่านเงินวางม้วนกระดาษลง "และองค์กรแห่งนี้มันต้องการ
สร้างสิ่งเหล่านี้"

"พวกเขาต้องการสร้างกองทัพ" หลินยืนยัน "กองทัพของนักบ
อมตะที่ไร้ความกลัว ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และเชื่อฟังคำสั่งอย่าง
สมบูรณ์แบบ แต่พวกเขายังขาดองค์ประกอบสำคัญหนึ่งอย่างใน
การทำให้การสร้างสมบูรณ์แบบ"

"อะไร"

หลินมองไปที่หว่านเงิน ดวงตาของเขาเคร่งขรึม "เลือดของ
คุณ—หรือเลือดของผู้ที่มีสายเลือดอมตะที่แท้จริง มันคือตัวเร่ง
ปฏิกิริยาที่จำเป็นในการสร้างมนุษย์อมตะที่สมบูรณ์แบบ นั่นคือ
เหตุผลว่าทำไมพวกเขาถึงตามหาคุณและหลี่เหมยมาตลอด
หลายปี"

หลี่เหมยกำหมัดแน่น "แล้วตอนนี้พวกเขารู้ว่าเราอยู่ที่ไหน"

"พวกเขารู้ว่าคุณอยู่ในประเทศไทย" หลินกล่าว "แต่พวกเขายัง
ไม่รู้ตำแหน่งที่แน่นอน เพราะฉันคอยปกปิดร่องรอยของคุณไว้
แต่มันจะอยู่ได้ไม่นาน พวกเขา มีสายลับและเครือข่ายที่

กว้างขวาง"

หวานเงินนั่งลงบนเก้าอี้ตัวหนึ่ง นิ้วของเขาแตะที่ขมับ "ถ้าอย่างนั้น เราต้องหาพวกเขาก่อนที่จะหาเราเจอ"

"ฉันมีข้อมูลเกี่ยวกับฐานปฏิบัติการของพวกเขา" หลินกล่าว "พวกเขามีห้องทดลองหลักอยู่ที่ไหนสักแห่งในภูเขาทางตอนเหนือของประเทศไทย ที่ถูกซ่อนไว้อย่างดี แต่การจะเข้าไปได้ เราต้องผ่านการป้องกันที่แข็งแกร่งมาก"

"เราต้องการแผน" หลี่หมยพูด "และเราต้องการพันธมิตร"

หลินพยักหน้า "ฉันมีผู้คนที่สามารถช่วยได้ แต่พวกเขาอยู่กระจัดกระจายไปทั่วโลก เราต้องใช้เวลาในการรวบรวมพวกเขา"

ทันใดนั้น ไฟในห้องทดลองก็กะพริบ หน้าจอคอมพิวเตอร์หลายเครื่องเริ่มแสดงข้อความสีแดงเตือนภัย

"มีอะไรผิดปกติ" หลี่หมยถาม

หลินรีบวิ่งไปที่แผงควบคุมหลัก "มีผู้บุกรุกเข้ามาในระบบของเรา—พวกเขาเจอห้องทดลองนี้เข้าแล้ว!"

ก่อนที่พวกเขาจะตอบสนองได้ ประตูเหล็กของห้องทดลองก็ถูกระเบิดพังเข้ามา ครันและเศษซากกระจายเต็มไปหมด เมื่อครันจางลง กลุ่มชายหญิงสวมชุดเกราะสีดำยืนอยู่ที่ประตู อาวุธทันสมัยพร้อมใช้

"อาจารย์หลิน" เสียงหนึ่งพูดจากด้านหลังของกลุ่ม "คิดว่าคุณซ่อนตัวอยู่ได้ตลอดไปหรือ"

ชายคนหนึ่งก้าวผ่านประตูที่พัง เขาดูอายุประมาณสี่สิบ สวมชุดสูทสีดำเรียบหรู ดวงตาของเขาเย็นชาและไร้ความปรานี ที่ข้างมือเขามีตราสัญลักษณ์วงกลมที่ถูกแบ่งครึ่งด้วยเส้นแนวตั้ง—เครื่องหมายขององค์กรแห่งนิรันดร์

"สวัสดิ์ หวานเงิน" ชายคนนั้นยิ้ม "ฉันรอคอยที่จะได้พบคุณมานานแล้ว"

หว่านเงินขยับตัวเล็กน้อย มือของเขาค่อยๆ เลื่อนไปทางมิดสันที่ซ่อนอยู่ในเสื้อ "คุณรู้จักฉัน"

"ทุกคนในองค์กรแห่งนี้รู้จักคุณ" ชายคนนั้นตอบ "คุณคือกุญแจสำคัญในการสร้างอนาคตใหม่ของมนุษยชาติ คุณคือ... วัตถุดิบชั้นเยี่ยม"

หลี่เหมยก้าวไปข้างหน้า ร่างกายของเธอขวางหน้าหว่านเงิน "อย่าแม้แต่จะคิดแตะต้องเขา"

ชายคนนั้นหัวเราะเบาๆ "หลี่เหมย อดีตนักฆ่าระดับเก้าของกงกน ผู้ซึ่งเลือกที่จะทรยศต่อต้านกำเนิดของตัวเองเพื่อความรัก เรื่องราวโรแมนติกของคุณเป็นที่เล่าขานกันในองค์กรของเรา แต่ก็ทำให้เราเสียใจที่ต้องสูญเสียพรสวรรค์อันมีค่าไป"

"คุณรู้จักฉันได้อย่างไร" หลี่เหมยถามด้วยน้ำเสียงเย็นชา

"เพราะฉันคือผู้ที่ฝึกคุณในตอนแรก ก่อนที่คุณจะถูกส่งไปยังกิลด์" ชายคนนั้นพูด พร้อมกับเลื่อนหน้ากากบางส่วนออกเผยให้เห็นใบหน้าที่คุณเคย—ใบหน้า หลี่เหมยจำได้จากความฝันอันเลวร้ายในอดีต

"อาจารย์... เฟิง" หลีเหมยกระซิบด้วยความตกใจ

"ถูกต้องแล้ว ลูกศิษย์ที่รักของฉัน" อาจารย์เฟิงยิ้มอย่างพึงพอใจ
"ฉันไม่ได้ตายอย่างที่คุณคิด ฉันแค่เปลี่ยนที่อยู่ และเปลี่ยนชื่อ
เป็นหัวหน้าองค์กรแห่งนิรันดร์"

หวานเงินสัมผัสได้ถึงความสั่นสะท้านของหลีเหมย เขาจับมือ
เธอไว้แน่น "อย่าให้เขาทำให้คุณไขว้เขว"

"ไขว้เขว?" อาจารย์เฟิงหัวเราะ "ฉันไม่ได้มาที่นี่เพื่อให้เธอ
ไขว้เขว ฉันมาที่นี่เพื่อพาคุณสองคนไปด้วยกัน และอาจารย์หลิน
ที่นารักของเราก็คงเช่นกัน"

หลินยกปืนพกพลังงานสูงขึ้น เล็งไปที่อาจารย์เฟิง "คุณไม่ไป
ไหนทั้งนั้น"

"ปืนของคุณใช้ไม่ได้ผลกับฉัน" อาจารย์เฟิงพูด ขณะที่เขายก
มือขึ้นและคลื่นพลังงานสีดำพุ่งออกมา ทำให้ปืนของหลินหลุด
จากมือและกระเด็นไปตกพื้น

หวานเงินเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว ดึงมิดสันออกมาและพุ่งเข้าไป

เฟิง การเคลื่อนไหวของเขาเร็วราวกับสายฟ้า แต่เฟิงก็หลบได้อย่างง่ายดายราวกับว่าเขาคาดการณ์การโจมตีไว้ล่วงหน้า

"ฝีมือยังดีเหมือนเดิม" เฟิงกล่าว ขณะที่เขาปิดป้องการโจมตีครั้งต่อไปของหวานเฉิน "แต่นั่นไม่ได้เป็นแค่มนุษย์ธรรมดาอีกต่อไป ฉันได้รับการปรับปรุงด้วยเทคโนโลยีและเวทมนตร์ที่ฉันรวบรวมมาหลายปี"

หลี่เหมยเข้าร่วมการต่อสู้ การเคลื่อนไหวของเธอรวดเร็วและแม่นยำ คู่มือการต่อสู้ระดับเก้าของเธอปรากฏให้เห็นชัดเจนในทุกอิริยาบถ เธอและหวานเฉินโจมตีประสานกันราวกับว่าพวกเขาฝึกฝนร่วมกันมาหลายร้อยปี

แต่เฟิงก็แข็งแกร่งกว่าที่คาด เขาเคลื่อนไหวด้วยความเร็วเหนือมนุษย์และพลังที่ดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด มือของเขาสามารถสร้างเกราะป้องกันพลังงานที่ดูดซับการโจมตีทุกครั้ง

"พวกคุณเก่งมาก" เฟิงพูดขณะที่เขาพุ่งหลี่เหมยออกไป "แต่น่าเสียดายที่คุณยังไม่เก่งพอ"

หวานเฉินเห็นหลี่เหมยกระแทกเข้ากับชั้นหนังสือ ม้วนกระดาษ

โบราณกระจายเต็มพื้น ความโกรธแผดเผาในใจของเขา แต่
ก่อนที่เขาจะเคลื่อนไหว หลินก็ตะโกนออกมา

"หวานฉ่ำ ทางนี้!"

หลินกดปุ่มลับบนแผงควบคุม ผนังด้านหลังของห้องทดลองเปิด
ออกเผยให้เห็นทางหนีไฟลับ เขารีบวิ่งเข้าไป

"หลี่เหมย!" หวานฉ่ำร้องเรียก ขณะที่เขาช่วยให้เธอลุกขึ้น

"ฉันโอเค" เธอตอบ แม้ว่าเลือดจะไหลจากมุมปากของเธอ "ไป
กันเถอะ"

พวกเขารีบตามหลินเข้าไปในอุโมงค์มืด ด้านหลังพวกเขา
อาจารย์เฟิงหัวเราะอย่างสะใจ

"วิ่งไปเถอะ! อีกไม่นานคุณจะต้องยอมจำนนอยู่ดี!"

อุโมงค์พาพวกเขาขึ้นไปยังชั้นใต้ดินของอาคารอีกหลังหนึ่ง ห้าง
ออกไปสองช่วงตึก หลินพาพวกเขาขึ้นไปยังพื้นดินผ่านบันได

หนีไฟที่ซ่อนอยู่ในกำแพง

เมื่อพวกเขาปรากฏตัวบนถนน ท่ามกลางแสงแดดอันเจิดจ้าของ
กรุงเทพฯ หวานเงินรู้สึกเหมือนถูกดึงกลับมาสู่โลกแห่งความ
จริงอีกครั้ง

"พวกเรา... ปลอดภัยแล้ว" หลินพูดหอบหายใจ "แต่มันจะอยู่ได้
ไม่นาน เฟิงมีเครือข่ายสอดแนมที่กว้างขวาง เขาจะตามหาเรา
เจอในไม่ช้า"

หลินเหมยเช็ดเลือดจากมุมปาก ดวงตาของเธอยังคงสั่นไหวด้วย
อารมณ์ "อาจารย์เฟิง... เขายังมีชีวิตอยู่ เขาทรยศต่อกิลด์เพื่อ
เข้าร่วมองค์กรนี้"

"เขาไม่ใช่แค่เข้าร่วม" หลินกล่าว "เขาเป็นผู้ก่อตั้งร่วมของ
องค์กรแห่งนี้รันดร์ เขาเป็นคนที่ขโมยคู่มือinggไปจาก
อาณาจักรที่ซ่อนอยู่เมื่อสามสิบปีที่แล้ว และใช้มันในการพัฒนา
เทคโนโลยีของพวกเขา"

หวานเงินขมวดคิ้ว "แล้วทำไมคุณถึงไม่เคยบอกเราเรื่องนี้มา
ก่อน"

"เพราะฉันไม่แน่ใจว่าคุณจะเชื่อมั่น" หลินยอมรับ "แต่ตอนนี้คุณเห็นด้วยตาตัวเองแล้ว"

พวกเขาขึ้นอยู่บนถนนที่พลุกพล่าน ผู้คนเดินผ่านไปมาโดยไม่รู้ถึงอันตรายที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังโลกที่คุ้นเคยนี้ หวานเงินรู้สึกถึงน้ำหนักของความรับผิดชอบที่กดทับไหล่ของเขา

"เราต้องการที่ซ่อนใหม่" เขากล่าว "และเราต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับฐานขององค์กร"

หลินพยักหน้า "ฉันมีที่ปลอดภัยอีกแห่งหนึ่ง—บ้านเก่าของฉันในชนบท ห่างไกลและซ่อนตัวได้ดี มันอาจไม่หรูหรา แต่ปลอดภัย"

"พาเราไป" หลินพยักหน้า "แต่ก่อนอื่น... ฉันต้องการคำตอบจากคุณ หลิน คุณรู้จักอาจารย์เฟิงมาก่อนจริงๆ หรือเปล่า"

หลินเงิบไปครู่หนึ่ง "ใช่ ฉันรู้จักเขา เราเคยทำงานร่วมกันเมื่อสี่ปีที่แล้ว ก่อนที่ฉันจะรู้ความจริงเกี่ยวกับองค์กร และก่อนที่เขาจะฆ่าลูกสาวของฉัน"

ความเจ็บหนักยิ่งระหว่างพวกเขา หว่านเงินมองหลินด้วย
สายตาที่พิจารณา มีความเจ็บปวดและความจริงในน้ำเสียงของ
เขา

"เราจะจัดการเรื่องนี้ทีหลัง" หว่านเงินกล่าว "ตอนนี้ ขอให้พาเรา
ไปที่ที่ปลอดภัยก่อน"

รถยนต์คันเก่าของหลินพาพวกเขาผ่านถนนที่คับคั่งของ
กรุงเทพฯ ออกสู่ชานเมืองและเข้าไปในชนบทของจังหวัด
นครนายก ระหว่างทาง หลินเหมยนั่งเงียบๆ มองออกไปนอก
หน้าต่าง ดวงตาของเธอเต็มไปด้วยความคิดอันหม่นหมอง

หว่านเงินจับมือของเธอไว้ "คุณคิดอะไรอยู่"

"ฉันคิดถึงอดีต" เธอตอบเสียงเบา "ตอนที่ฉันยังเด็กและโง่เขลา
ถูกอาจารย์เฟิงหลอกใช้ให้เป็นเครื่องมือ ฉันทำสิ่งเลวร้าย
มากมายภายใต้การชี้นำของเขา และตอนนี้เขายังมีชีวิตอยู่ เพื่อ
ทำสิ่งเลวร้ายมากขึ้นไปอีก"

"มันไม่ใช่ความผิดของคุณ" หว่านเงินพูด "คุณเปลี่ยนไปแล้ว
คุณเลือกที่จะเป็นคนที่ดีกว่า"

หลี่เหมยมองเขา ดวงตาของเธอเป็นประกาย "ขอบคุณที่ยังเชื่อในตัวฉัน"

เมื่อถึงบ้านเก่าของหลิน—กระท่อมไม้เก่าในกลางสวนผลไม้ร้าง ล้อมด้วยต้นไม้ใหญ่—พวกเขารู้สึกถึงความสงบที่หายาก หลินเปิดประตูและปล่อยให้พวกเขาเข้ามาข้างใน

ภายในเรียบง่ายแต่สะอาด มีเฟอร์นิเจอร์ไม้เก่าและรูปถ่ายเก่าๆ บนผนัง หลินเดินไปที่ตู้หนังสือและหยิบสมุดบันทึกเล่มหนาออกมา

"นี่คือบันทึกของฉันตลอดยี่สิบปีที่ผ่านมา" เขากล่าว "ทุกข้อมูลที่ฉันรวบรวมเกี่ยวกับองค์กรแห่งนี้รันดร์ เกี่ยวกับฐานปฏิบัติการของพวกเขา เกี่ยวกับความเชื่อและเป้าหมายของพวกเขา"

หวานเงินหยิบสมุดบันทึกขึ้นมา พลิกอ่านผ่านหน้ากระดาษที่เต็มไปด้วยลายมือ ภาพวาดแผนที่ และข้อมูลทางเทคนิค "นี่มัน... มากมายเหลือเกิน"

"เพราะพวกเขาไม่ได้หยุดนิ่ง" หลินพูด "ในช่วงยี่สิบปีที่ผ่านมา พวกเขาเติบโตและพัฒนา พวกเขามีสมาชิกหลายร้อยคน

กระจายอยู่ทั่วโลก มีฐานปฏิบัติการอย่างน้อยห้าแห่ง แต่ที่สำคัญที่สุดคือฐานหลักในเทือกเขาทางตอนเหนือ—สถานที่ที่พวกเขาเรียกกันว่า 'หอคอยแห่งนิรันดร์'"

หลี่เหมยขมวดคิ้ว "หอคอยแห่งนิรันดร์"

"มันคือห้องทดลองลับที่ถูกสร้างขึ้นภายในภูเขา" หลินอธิบาย "มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยที่สุด และที่นั่นคือที่ที่พวกเขาทำการทดลองสร้างมนุษย์อมตะ ฉันเคยพยายามบุกเข้าไปครั้งหนึ่งเมื่อห้าปีที่แล้ว... เกือบเอาชีวิตไม่รอด"

เขาถอดเสื้อออกเผยให้เห็นรอยแผลเป็นขนาดใหญ่ที่ทรงอกของเขา "พวกเขาปล่อยให้ฉันมีชีวิตอยู่เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจ"

หวานเฉินมองรอยแผลเป็นด้วยความสงสาร "คุณเสียสละมากมาย"

"มันก็คุ้มค่า ถ้าเราสามารถหยุดยั้งพวกเขาได้" หลินกล่าว "แต่เราต้องการกำลังและแผนการที่ดีกว่านี้ ฉันมีพันธมิตรบางคนที่อาจช่วยเราได้—คนที่เคยทำงานให้องค์กรและแปรพักตร์มา คนที่รู้ความลับภายในของพวกเขา"

"เราจะติดต่อพวกเขาอย่างไร" หลีเหมยถาม

หลินหยิบโทรศัพท์มือถือที่ดูเก่าออกมา "ฉันมีระบบสื่อสารที่ปลอดภัย พรุ่งนี้ฉันจะเริ่มติดต่อพวกเขา แต่สำหรับคืนนี้—พวกเราพักผ่อนกันก่อน เราต้องการพลังกำลัง"

คืนนั้น หวานเฉินนั่งอยู่บนระเบียงของกระท่อม มองดูท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาว ความคิดของเขาหมุนวนไปหมด เขาคิดถึงชีวิตที่ผ่านมาหลายพันปี การหนีจากความวุ่นวายของราชวงศ์จิ้น การค้นพบยาอายุวัฒนะ การได้พบกับหลีเหมย และตอนนี้—การต่อสู้ครั้งใหม่ที่ทำหายยิ่งกว่าเดิม

"นอนไม่หลับหรือคะ" เสียงของหลีเหมยดังมาจากด้านหลัง เธอเดินออกมาพร้อมกับผ้าห่มหนาๆ

"ผมกำลังคิดถึงอนาคต" เขาตอบ

หลีเหมยห่มผ้าห่มคลุมเขาด้วย นิ่งลงข้างๆ แล้วเอนหัวลงบนไหล่ของเขา "เราเคยผ่านอะไรมากมายมานี้ หวานเฉิน เราจะผ่านเรื่องนี้ไปได้เหมือนกัน"

"คุณมันใจเธอ"

"มันใจ" เธอตอบโดยไม่ลังเล "เพราะเรามีกันและกัน"

หวานฉ่ำเห็นมามองเธอ ในแสงจันทร์ที่ส่องลงมา ใบหน้าของเธอ ดูสวยงามและเปี่ยมด้วยความมุ่งมั่น เขาโน้มตัวลงและจูมพิตเธอ เบาๆ ที่หน้าผาก

"คุณทำให้ผมเชื่อว่าเราสามารถทำทุกอย่างได้" เขากะซิบ

หล่ำเหมยยิ้ม "เพราะเราทำได้ และฉันก็มีแผนเล็กๆ ที่จะช่วยเราให้ได้เปรียบด้วย"

"แผนอะไร"

"อาจารย์เฟิงอาจจะแข็งแกร่ง" เธอพูด "แต่เขามีจุดอ่อน ฉันรู้เขา ฉันรู้วิธีการทำงานของเขา ฉันรู้ว่าเขามีความทะเยอทะยานที่มากเกินไป—เขาจะไม่รอให้การทดลองของเขาสมบูรณ์แบบ ถ้าเขาคิดว่าเขาควบคุมเราได้ เขาจะพยายามใช้เราในการสร้างมนุษย์อมตะโดยตรง ซึ่งอาจทำให้เขาเกิดความผิดพลาดได้"

"คุณคิดว่าเขาจะพาตัวเราไปที่หอคอย"

"ใช่" หลีเหมยตอบ "และเราจะปล่อยให้เขาจับตัวเราไป—แต่เราจะเตรียมตัวไว้ก่อนที่จะเกิดขึ้น"

หวานเงินขมวดคิ้ว "มันเสี่ยงเกินไป"

"ไม่มีความเสี่ยงก็ไม่มีความสำเร็จ" หลีเหมยกล่าว "และฉันไม่ต้องการใช้ชีวิตที่เหลือด้วยการหลบหนี หวานเงิน ฉันต้องการสู้"

ในที่สุด หวานเงินก็พยักหน้า "ถ้าเป็นความต้องการของคุณ ผมจะทำตาม แต่เราต้องวางแผนอย่างรอบคอบ และเราต้องมีทางหนีทางไถ่"

"แน่นอน" หลีเหมยยิ้ม "เพราะฉันและคุณจะเป็นคนที่หยุดยังองค์กรแห่งนิรันดร์ และอาจารย์เฟิงจะต้องจ่ายให้กับการกระทำของเขา"

พวกเขามองไปยังเส้นขอบฟ้าที่เริ่มมีแสงสีทองของรุ่งอรุณ ปรากฏขึ้น ความมืดของคืนกำลังจางหายไป และวันใหม่กำลังจะเริ่มต้นขึ้น—วันที่จะพาพวกเขาเข้าสู่การผจญภัยครั้งใหม่ที่อาจเปลี่ยนทุกอย่าง

เช้าวันต่อมา หว่านเงิน หลีเหมย และหลินนั่งล้อมรอบโต๊ะไม้เก่าในกระท่อม แผนที่ของหอคอยแห่งนิรันดร์ถูกกางออกตรงหน้าพร้อมด้วยข้อมูลที่หลินรวบรวมมา

"ตามข้อมูลนี้" หลินชี้ไปที่จุดบนแผนที่ "หอคอยตั้งอยู่ลึกเข้าไปในเทือกเขาถนนธงชัย มีทางเข้าหลักที่ถูกซ่อนด้วยเวทมนตร์ปกปิด และมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ทันสมัยที่สุด แต่วันนี้ฉันได้ติดต่อกับพันธมิตรคนหนึ่งของฉัน—เธอเคยเป็นหนึ่งในนักวิทยาศาสตร์ขององค์กร และเธอรู้ทางลับเข้าไปข้างใน"

"เราจะนัดพบเธอที่ไหน" หว่านเงินถาม

"คืนนี้ที่ตลาดน้ำแห่งหนึ่งไม่ไกลจากที่นี่" หลินตอบ "แต่เธอขอพบคุณสองคนคนเดียว โดยไม่มีฉันไปด้วย"

หลีเหมยขมวดคิ้ว "ทำไม"

"เพราะเธอไม่ไว้วางใจฉัน" หลินยอมรับ "เราเคยมีความขัดแย้งกันในอดีต แต่เธอไว้วางใจในตัวคุณสองคน หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวของพวกเขา"

หว่านเงินพยักหน้า "เราไป"

คืนนั้น พวกเขาเดินทางไปยังตลาดน้ำที่เงียบสงบในยามดึก ไฟ
นีออนสาดส่องลงบนผิวน้ำที่นิ่ง สะท้อนแสงสีส้มสวยงาม
ชาวบ้านส่วนใหญ่กลับบ้านไปแล้ว เหลือเพียงร้านค้าสองสาม
ร้านที่ยังเปิดอยู่

หญิงสาวคนหนึ่งนั่งอยู่ที่ร้านน้ำชาริมคลอง เธอแต่งกายด้วย
เสื้อผ้าธรรมดา แต่ดวงตาของเธอแหลมคมและระมัดระวัง เมื่อ
เห็นหวานเงินและหลี่เหมยเดินมา เธอพยักหน้าเล็กน้อย

"คุณคือหวานเงินและหลี่เหมยใช่ไหม" เธอถาม

"ใช่" หวานเงินตอบ "และคุณคือ...?"

"ฉันชื่อเหมยหลิง" เธอตอบ "อดีตนักวิจัยขององค์กรแห่งนิรันดร์
ปัจจุบันคือผู้แปรพักตร์ที่ต้องการทำลายพวกเขา"
หลี่เหมยมองเธอด้วยความระมัดระวัง "เราจะไว้วางใจคุณได้อย่างไร"

เหมยหลิงหยิบแฟ้มเอกสารออกมาจากกระเป๋า วางลงบนโต๊ะ "นี่
คือข้อมูลลับขององค์กร—โครงการสร้างมนุษย์อมตะ สูตรการ
ผลิต สถานที่ตั้งฐาน และที่สำคัญที่สุด—ชื่อของผู้ที่อยู่เบื้องหลัง
ทั้งหมด นอกเหนือจากอาจารย์เฟิง"

หวานเงินหยิบแฟ้มขึ้นมาเปิดดู ภายในเต็มไปด้วยเอกสารที่ละเอียดและแผนผังที่ซับซ้อน "นี่มันมากกว่าที่เราเคยเห็นมาเสียอีก"

"ฉันรวบรวมมันมาเป็นเวลาสี่ปี" เหมยหลังกล่าว "แต่ฉันไม่สามารถทำมันคนเดียวได้ ฉันต้องการความช่วยเหลือจากคุณสองคนในการบุกเข้าไปในหอคอยและทำลายมันให้สิ้นซาก"

หลี่เหมยมองเข้าไปในดวงตาของเหมยหลัง "ทำไมคุณถึงทำทั้งหมดนี้"

เหมยหลังเงิบไปครู่หนึ่ง "เพราะฉันมีน้องชายคนหนึ่ง องค์กรจับเขาไปทำการทดลอง... เขากลายเป็นหนึ่งในมนุษย์อมตะที่ไร้หัวใจ และฉันถูกบังคับให้ต้องดูเขาทุกวันโดยที่ไม่สามารถช่วยเหลือเขาได้"

น้ำตาคลอเบ้าในดวงตาของเธอ "ฉันสัญญากับตัวเองว่าจะแก้ไขความผิดพลาดนี้ ไม่ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรก็ตาม"

หลี่เหมยจับมือของเหมยหลังไว้เบาๆ "เราเข้าใจคุณ เราจะช่วยคุณ และเราจะช่วยน้องชายของคุณด้วย"

เหมยหลิงมองเธอด้วยความขอบคุณ "ขอบคุณ"

เมื่อกลับมาที่กระท่อมในตอนเช้าตรู่ ทั้งสามคนนั่งวางแผนร่วมกัน เหมยหลิงให้ข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหอคอยและระบบรักษาความปลอดภัย หลินเสนาอหรัพยากรและอุปกรณ์ที่จำเป็น ขณะที่หวานเฉินและหลี่เหมยเตรียมแผนการบุก

"เราจะแยกเป็นสองทีม" หวานเฉินกล่าว "หลินและเหมยหลิงจะจัดการกับระบบรักษาความปลอดภัยและปิดสัญญาณเตือน ขณะที่ฉันและหลี่เหมยจะมุ่งหน้าไปยังห้องทดลองหลักเพื่อหยุดยั้งกระบวนการสร้างมนุษย์อมตะ"

"แต่ถ้าเราเจออาจารย์เฟิงล่ะ" หลินถาม

หลี่เหมยยิ้มบางๆ "ฉันจะจัดการเขาเอง"

แผนการถูกวางไว้อย่างละเอียด ทุกคนรู้บทบาทของตนเอง พวกเขามีเวลาเพียงสามวันในการเตรียมตัวก่อนที่จะบุกเข้าไปในหอคอยแห่งนี้รันดร์

คืนก่อนวันปฏิบัติการ หว่านเงินและหี้อยู่บนดาดฟ้า
ของกระท่อม มองดูดาวที่ส่องประกายบนท้องฟ้า

"คุณคิดว่าเราจะสำเร็จไหม" หี้อยากถาม

หว่านเงินจับมือเธอไว้ "เราต้องทำ"

"ฉันรู้" เธอตอบ "ฉันแค่... ฉันไม่อยากสูญเสียคุณไปอีกครั้ง
หว่านเงิน หลังจากที่เรผ่านอะไรมามากมาย ฉันไม่รู้ว่าฉันจะ
ทนได้ไหมถ้าต้องไม่มีคุณ"

หว่านเงินหันมามองเธอ ดวงตาของเขาอบอุ่นและเต็มไปด้วย
ความรัก "ผมสัญญากับคุณว่า ผมจะกลับมา เราจะกลับมา
ด้วยกัน และเราจะสร้างอนาคตที่เราสมควรได้รับ"

หี้อยู่โหม่งตัวเข้าหาเขา จมพิตเขาอย่างแผ่วเบา "ฉันจะจำคำ
สัญญานั้นไว้"

บนท้องฟ้า ดาวดวงหนึ่งส่องแสงเจิดจ้ากว่าดวงอื่นราวกับเป็น
สัญญาณแห่งความหวังและโชคชะตาที่รออยู่ข้างหน้า การต่อสู้
ครั้งใหม่กำลังจะเริ่มต้นขึ้น และไม่มีใครรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น แต่สิ่ง

หนึ่งที่แน่นอน—ความรักและความมุ่งมั่นของพวกเขาจะเป็นพลัง
ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการเอาชนะความมืดมิดที่คุกคามโลกนี้